

Sopa de Cabra pot tornar enrere

La banda gironina presenta el repertori del 'Ben endins' 30 anys després, al Grec de Barcelona

Sopa de Cabra al festival Grec | Marina Tomàs

Ja han passat trenta anys del *Ben endins* (Salseta Discos, 1991), el tercer disc de **Sopa de Cabra**, i el primer en directe de la formació gironina, gravat a la sala Zeleste el febrer del 1991. Tres dècades com a pretext de l'actuació de la banda ahir divendres al festival Grec de Barcelona, obrint la gira que faran aquest estiu i que els durà a diversos indrets dels Països Catalans fins a mitjan octubre, quan abaixaran el teló al Temporada Alta. Un concert amb el públic absolutament entregat des del primer moment, amb què es rescabava l'abstinència forçada dels darrers temps, en què hi ha hagut poques ocasions de veure el grup en directe.

1991-2021. Mitja vida, com a mínim. A vegades sembla que una vida sencera i tot. I és que en aquests trenta anys ha canviat quasi tot: ni el monarca ni el president de la Generalitat ni l'alcalde de Barcelona no són els mateixos; Catalunya políticament ja no és on era ni el món és com el coneixíem. Tot ha canviat molt, sens dubte, però escoltant **Sopa de Cabra** a l'espectacular recinte del Grec, ple fins a la bandera, semblava que per una estona fóssim de nou al 1991 o que no ens n'haguéssim mogut mai, com si el temps hagués quedat aturat. Les notes i les lletres d'aquell disc, que va sonar quasi en la seva totalitat -excepte sentides absències com "No vull canviar de pell"- ens transportaven al nostre jo de fa trenta anys amb una força que t'obligava a remenar mentalment la motxilla que hem anat acumulant amb el pas dels temps.

Sopa de Cabra al festival Grec (02/07/2021). Foto: Marina Tomàs

I és que musicalment totes les cançons del *Ben endins* van ser interpretades en aquesta ocasió de manera molt semblant a com ho van fer aquell llunyà dia a la sala Zeleste, i immortalitzades en el doble LP publicat tres mesos després. Totes, excepte "L'estació de França", l'única amb un cert nivell de reelaboració, amb un bon treball d'ambients i atmosferes. Avís per a navegants: aquesta no és, per tant, una gira de reinterpretació dels grans èxits de la banda, sinó una gira de concerts on **Sopa de Cabra** reproduceix fil per randa el gros de les cançons d'aquell disc, afegint-hi un parell de temes de *La roda* (Salseta Discos, 1990) -"La balada de Dicky Deeming" i "El carrer dels torrats"-, una sola cançó del seu darrer disc *La gran onada* (Promo Arts Music, 2020) -"Farem que surti el sol"-, una altra del 'disc del retorn' -"Cercles", de l'àlbum homònim publicat el 2015- i un clàssic com "Camins" -que obria *Plou i fa sol* (Música Global, 2001)-, amb què van cloure la seva primera etapa. Musicalment, doncs, una oportunitat desaproveitada per poder treure nou suc a aquestes velles melodies, com en altres ocasions havien demostrat que era possible fer. Una llàstima.

Una cosa sí que ha canviat, per això, en aquests trenta anys: l'internacionalisme militant del qual estaven impregnades les cançons d'aquell *Ben endins* com "Si et quedes amb mi" ("Despinta les banderes i fes un gran llençol / per sobre les fronteres podràs sentir-me a prop") o "Podré tornar enrere", ha mutat i ara **Gerard Quintana** evidencia en els seus parlaments una gran proximitat amb les reivindicacions del moviment independentista i el seu clar alineament amb l'ideari del Procés. Una evolució -ja 'anunciada' en el concert del retorn, el 2011, al palau Sant Jordi de Barcelona- que es pot entendre arran del que ha succeït a casa nostra els darrers 10 anys, però que suposa una certa esmena a l'ideari fundacional del grup i que grinyolava especialment aquest divendres amb el repertori triat per a l'ocasió.

L'altra cosa que ha canviat, en aquest cas sortosament, és la normalitat amb què el públic rep les cançons en castellà d'aquells primers àlbums; fa tres dècades, concretament l'estiu del 1991, els concerts de la banda gironina es van convertir -com s'ha explicat fins a la sacietat- en un

inesperat camp de batalla lingüístic perquè un sector de seguidors els llançava pedres, ampolles i objectes diversos quan s'usava la llengua castellana, una de les dues amb què el grup havia viscut sempre la seva quotidianitat.

Sopa de Cabra al festival Grec (02/07/2021). Foto: Marina Tomàs

En el discurs superposat a la introducció de la versió de "War" de **Bob Marley**, tal com ja va fer tres dècades enrere, **Quintana** va oferir el seu *speech* polític més explícit, i després d'admetre que, més que els polítics, a qui caldria criticar són els grans poders transnacionals que dominen el món, va acabar reclamant "vacunes per a tothom", també per Àfrica, Àsia i Amèrica del Sud, per intentar acabar definitivament amb la pandèmia de la covid-19. De moment, almenys els assistents al concert inaugural de la gira *30 anys Ben endins* hauran rebut una altra mena de vacuna, o d'estimulant -si prefereixen dir-ho així-: una bona dosi de **Sopa de Cabra** que els permetrà començar amb molt bon peu el cap de setmana i que els donarà força per acabar de fer net respecte al terrible xou en què estem instal·lats des de fa quinze mesos i que en les darreres hores torna a mostrar símptomes preocupants.